

Sager angaaende Overtrædelser behandles som offentlige Politisager. De idømte Bøder tilfalde Færø Amts Fattiggasse.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1914.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens der for den øvrige Del af Landet findes udførlige Regler om fremmede Handelsrejsendes Handelsberettigelse i Forordning 8. Juni 1839 — jfr. for indenlandske Handelsrejsende Lov 23. Maj 1873 § 8 og H. R. D. i U. f. R. 1880 S. 492 — mangler saadanne Regler ganske for Færøernes Vedkommende, idet nævnte Forordning, der, saalænge den kgl. Enehandel bestod, selvfølgelig var uanvendelig der, aldrig er blevet udvidet til Færøerne, og de Regler, der blev givet ved Lov om Ophævelse af den kgl. Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855, særligt §§ 10 og 2, kun kommer til Anvendelse paa faste Handlende samt paa Handel fra Skib, hvorhos det i Lov 23. Maj 1873 § 8 indeholdte Forbud mod Prøvehandel paa Landet mellem Personer, der ikke begge ere handelsberettigede, ikke er gældende for Færøerne.

Følgen heraf er blevet, at Handelsrejsendes Næringsdrift paa Færøerne lige fra Monopolhandelens Ophævelse har været fuldkommen fri, saaledes at saavel danske som fremmede Handelsrejsende uden nogen som helst Afgiftserlæggelse kan rejse rundt paa Øerne og optage Ordre saavel fra Købmænd som fra private Personer.

Denne Tilstand maa formenes i flere Henseender at være til Skade for Opretholdelse af en selvstændig Købmandsstand, navnlig ude i de mindre Bygder. Særlig Thorshavns Firmaer have i ret vid Udstrækning udsendt Agenter til andre Bygder for at optage Ordre fra den derboende Befolkning og paaføre derved de sammesteds etablerede faste Handlende en meget følelig Konkurrence, der bliver saa

meget desto farligere, som disse Agenter under den nuværende Tilstand ikke blot er taalte, men endog ere begunstigede fremfor de faste Handlende, idet disse i Henhold til Lov Nr. 70 af 7. Maj 1881 § 2 maa erlægge en Afgift af 50 Kr. for at erholde Antagelsesbevis, medens Agenterne, som nævnt, kan drive deres Virksomhed uden Erlæggelse af nogen Afgift.

Det synes dernæst urimeligt, at fremmede Handelsrejsende kan berejse Færøerne uden at erlægge nogen Afgift, medens saadan kræves saavel i den øvrige Del af Kongeriget som paa Island. Fremmede Firmaer benytte sig i stedse stigende Antal af Agenter paa Færøerne, og en Beskatning af disse Agenter vil derfor forskaffe de derværende Kasser en ikke helt ubetydelig og under de forhaandenværende økonomiske Forhold haardt paakrævet Indtægt.

I Overensstemmelse med det anførte har Færøernes Lagting derfor til eventuel Forelæggelse for Lovgivningsmagten udarbejdet et Udkast til Lov for Færøerne om Handelsrejsende, hvortil Amtmanden over Færøerne slutter sig.

Justitsministeriet kan tiltræde Lagtingets Indstilling og forelægger derfor det ovenstaaende Lovforslag, der er stemmende med Lagtingets Udkast, bortset fra enkelte redaktionelle Ændringer.

Om Forslagets enkelte Regler bemærkes:

Reglerne i § 1 svarer ganske til de Regler, der for fremmede Handelsrejsende er givne i Frd. 8. Juni 1839 § 2, 1ste og 2det Stykke jfr. for indenlandske Handelsrejsende den ovenfor anførte Regel i Lov 23. Maj 1873 § 8.